

වෙසක.

අවුරුදු 2600 කට පෙරදී බුදුන් වහන්සේ විද්වැණිත්, වර්තමානයේදී අපේ හාමුදුරුවරු දේශනා කරන්නේත් "මිනිසුන් නොපි ආමිස පුජාවට නොව මුල් තෙත දිය යුත්තේ ප්‍රතිපත්ති පුජාවට බව, ඒ වුනත් අපි පුරුදු වෙලා තියෙන්නෙම ආමිසයටම මුල් තෙත දෙන්නෙත්. ඒකේ ආය වෙසක් පොහොත් කියලා. වෙතයක් නැහැ. හදුන්වන ලෝකෙ තියෙන ලොකුම ගිටි පිලිම, ගල් පිලිම, මාසය ගත කරන්නේ ලෝකල් දෙවර්ගී වෙහෙරවල් වල, අසුපු වල, වඩින්නේ මල් අකුල පාරවල් වල දෙසන්නේ පාරමිතානේ මාර්ග ඵල ලෙඩු ලෙස.

මෙකී නොකී දහසක් විසුක දස්සන මැද්දේ පීටත් වුන අපිට බුදුන්ගේ ධර්මයට අනුව කටයුතු කරන්න අවස්ථාවක් ස්වභාව ධර්මයා විසින්ම මෙදා සැර් වෙසක් ඵකට ලබා දුන්නා. ඒක විපතක් නමයි. ඒත් මිනිස්සු ආමිස පුජා වලට වැය කරන ලක්ෂ ගණන් මුදල් ගං වතුරෙන් අසර්ණා වුණු මිනිසුන්ට පිහිට වන්න සොදා ගන්නට අවස්ථාවක් ලැබීම ලෙස නානෙයක් ලෙස වුව මඳේ දක්වනවා. වෙසක් කාලේට වුනත් පපුකැනති වල යටපත් වෙලා තියෙන කරුණාව, දසාව, අසර්ණා සර්ණය තනාගැනීම බව මේ පාර නම් අඩු නැවිත් ඵලියට ආවා. මිනිස්සු ඵකිනෙකට උදව් කළේ තරගෙට වගේ.

ඵකෙකුට දෙන්නෙකුට මේ පිහිට වීම වෙනත් අරමුණු සඳහා සොදා ගන්නත් බහුතරය මේ කැපවීම කළේ අවංකමව බව කිය යුතුමය. වෙසක් ඵකට ලබි වලට හොරත් වලට බත් දත්සල් කොස් දත්සල් පාත් දත්සල් බීම දත්සල් මල් බක්කෝ ඩාත්ස් වලට යන විසදුම අසර්ණා ආ-පදාවට ලක්වුණ පවුලකට කම පැකට් ඵකක් හිතියෙවරියක්, ඇදුමක් සඳහා විසදුම කිරීම කෙතරම් ප්‍රශ්න ක්‍රියාවක්ද කියලා මිනිස්සුන්ට මේ පාර තේරුණා මං ගින්නේත්. ඵක නමයි තියම පුතපත්ති පුජාව. කියන්නේ, බුදුන් දේශනා කළේත් ඵක. පිලිම හැදවුත් පුද පුජා පැවැත්වුවත් පත්සල් හැදවුත් කිසි දිනෙක අපට බුදුන් දකින්න ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ සඳහා වර්ගී දෙසු ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කල යුතුයි.

"යෝ ධම්මං පස්සති, යෝ මං පස්සති"
"සමක් මාගේ ධර්මය දකීද - මතු හෝ ඇය මා දකී"

මිනිස්සු ඵකිනෙකට උදව් කරනවා ප්‍රායෝගිකව ඇත්කම ඇත්තම දැනෙන්නේ මාර සතුටක්.

ගුරු ගීතය.

අධිකමානවිනේ ගුරු ගීතය නව කතාව මං කියව්වේ අපේ පොඩි අපේයගේ පොත් ගලෙන්. සෝවියට් තවකතා කියවන ඵකම ඵක කාලයකදී මගෙන් පියසුටක් වගේ වෙලා තිබුණා. ඇත්තටම මේ පොත 88 - 89 පරම්පරාවේ අත් පොතක් ලෙසත් හැඳින්වෙනවා. ගුරුවරයෙකුගේ උදාර ඵරුගයන් කමයි මේකට හේතු පාදක වෙලා තියෙන්නේ. පළමුවෙනි පාර කියව්වට මට ඒක හරියටම දැනුණේ පසු කාලෙකදී නමයි. හරියටම මීටර් වුණේ. ගුරුකම කියන්නේ මාර වාත්තියක්. හැමෝටම ගුරුවරු වෙන්න බෑහේ. කියල දෙන්න මීනෙ කෙතෙකුට පුඵවත් වේවි. ඒත් මොලේට

වරදක්න උගන්වන්න ඵක මාර ශිල්පයක්. කලාවක්. ඒකෙන් අපි ඉස්කෝලෙ කාලේදී උගත් නැම ගුරු-වරයෙකුටම ඵක වගේ කැමති නැහේත්.

ගුරු ගීතයේ ගුරුවරයා දුන්නෙයි කන්නේ මාර කට්ටක්. අත දුර්බලතර නොදියුණු පළාතක පාසලේ ගොඩ ගලා ගිය පුජාවක් ඵකට ඵකතු කර ගන්න දරන උත්සාහය. ඒ සඳහා කරන කැපවීම බොහොම විචිතුව මේ පොත් විස්තර කරල තියෙනවා. ඒකේදී ඔහුගේ ගෝලයෙක් වෙත අල්කිනායි හා පොප්ලේ ගස් දෙකත් අපට අමතක නොවන මතක සටහනක් වෙතවා. ඉතිං මේ ප්‍රකට කතාවකින් ගොඩ නගනු ගුරුගීතය විචිතුවය හරහා පොත් රසයම බෙන්න මම නම් කටුවාවත් බලාපොරොත්තු වුනේ නැහැ. පොත් වලින් ගොඩ නගනු විචිතුව තුල ලැබුව රසය වගන් ඵකක් කියා. විචිතුවයට නැගෙන්න මහන්සි වෙලා තිබුනත් මට විස්තර කරන්න අමාරු අවුලක් තිබුණා.

රොෂාන් රචිත දියත්තේ මං කැමතිම කළුවෙක්. රොෂානෙ මේ ගුරු වරයෙට වඩා රසයක් වින්දනයක් මං ඔහුගේ ගොළු තාත්තා ටෙලියේ ගුරුවරයාගේ ඵරුගය තුලින් ලැබුවේ කිව්වොත් තිවරදයි. වඩාත් මේ හා සමපාත වන කතා පුවතකින් ගොඩ නගනු

ටෙලියක්. දුෂ්කර පළාතක පාසලක් ගොඩනගල අසර්ණා දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් කරන කැපවීම හා අරගලය නමයි වසතු බීජය වෙන්නේ. ගුරු ගීතයේ දුයිසෙකට අල්කිනා මෙන් ගොළු තාත්තාගින් ඔහුට සමීප වන්න ගියෙයාවක්. මම මේ දෙක සැසත්දනය කරනවා නොවෙයි. විදී රසය ගැනයි පවසන්නේ.

කොහොම උගත් මෙවැනි විචිතුව අපට පෙන්-වන්නට උත්සාහ කරන විකසිත කලා කටුවාවත් අපේ ස්තූතිය පිරිනමන්න කැමතියි. මොකද මේ වැඩේත් ලැබෙන මුදල සැමවිනෙකේ දුෂ්කරතාවයේ පෙළෙක දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය සඳහාම කියා.

ගං වතුර

ඒක මාර විපතක්. සිතුවේදී නොසිතූ දේම වේ ලෝදම් කැරකෙකවා. කට කනනවට මේම කියලා තියෙන්නේ. කවුද ලොක්කා හයිවේ වල බෝට්ටු වලින් යන්න තිතුවේ. හැට්ලේ පැත්තේ කවුටුවල වැල්ලමිපිරියේ මොනව වුනද කියල ගිතාගන්න බැහැ.

ගං වතුරට නම් හේතු කෝටියයි. ඒවා ගැන කතා කිරීමෙන් කුමන පලක්ද? ඒත් මේ මහා විපතේදී මතු වුණු මහජනතාවගේ බලය සිවිල් සංවිධාන ස්වඵච්ච සංවිධාන සතු බලය ශක්තිය ගැන කතා කිරීම ඵරිතවායයි කියන්නේ ඔවුට හද පත්ලෙන්ම නැගෙන ගෞරවයට පමණයි. ගංවතුර ඇතිවෙලා දින කීපයක්ම යනකම් ආපදා හා කළමනාකරණය සඳහා ඇති අමාත්‍යාංශයට මේ විපතට මුහුණ දෙන්නේ කොහොමද කියලා ඉගැන්වුයේ රටේ සාමාන්‍ය මිනිස්සු. අන්තිමට අනාවුච්ච වුනත් ස්වඵච්චයවත් කටයුතු සංවිධානය කරනු මිනි

සුන්නේ පස්සේත් ගිහින් ඒකටම සෙට වෙන්න. කමත් නැහැ අමාරුම කොටස ඉවර වුනාට පස්සේ ඒ නොල්ලෙන් කරන්න වැඩ තියෙනවානේ. අපි බලලා ඒක මොනමද වෙන්නෙ කියලා අනාගතේදී.

අවංකවම කියනව නම් ස්වභාවයෙන් අපේ මිනිස්සු නොදයි. ඒක ප්‍රායෝගිකව අපි දැක්කානේ. මේ ගවතුරේදී වුව මඳේලෙන් ලගම දොතින්නට අනාව වෙන්න වුනා. ඒ සියස් අපේ මිනිසුන්ගේ පරිත්‍යාගශීලී බව හරියටම දැනගත් ලැබුණේ. අනාව වුන මිනිස්සු දහස් ගාණක් ඉන්නවා.

කමරිසි

ඔස්ඉලියාවේ ජන්ද උතුරුම ටික ටික වැඩි වෙමින් තියෙනවා. ඒ අපි අස්සේ සමලිංගිකයන්ට අතිතය වෙවිච්ච අසාධාරණය වෙනුවෙන් සමාව අයැදීමක් කරන්න සුදානමක් තියෙනවා කියලා අනන්ත ලැබුණාම වුව මඳේලි ගිකම් අන්ද මන්ද උනා වගේ. සමාව අයැදින්න. ඒක මාර වැඩක්. අර කෙටිත් රධී ඇබෝලාගෙන් සමාව ගන්න වගේ කනන්දරයක් නොවෙයිනෙ මේක. සමාව ගන්නෙ වෙවිච්ච වැරද්දකටනෙ. සමලිංගිකයන්ට වෙන්න ලෙස සැලකීම නමයි වැරද්ද.

මේක කිව්වම මට මතක් වුණේ ලංකාවේ සමර්සියන් ටිකක් කාලෙකට ඉස්සෙල්ලා පොඩි පෙළපාලියක් වගේ යන්න හදුන-කොට තමන්ගේ තිදහස වෙනුවෙන් ලොර තුනකින් මදාවියක් ගෙන්නලා ටිට්පෝරියල් ඵකකින් වැඩේ ඵක කිලාස් කරනු හැටි. පියසු හැදෙන සද. මිනිස්සුන්ගේ පුජාගන්තීය අයිතිවාසිකම් සුරැකෙන විදින කොහො-මද? අපේ ආකල්ප කටුවා වෙන්න වෙයිද?

ඔවුන්ගේ පීචිත ගොඩ නගා ගන්න ටික කලක් යනකම්. අපි හැකි අයුරින් උදව් වෙමු. ඒ වගේම නමයි අර්ණායක පැත්තේ නාය සාම කියා අසර්ණා වුන මිනිස්සුන්. කොළඹ දී නම් ගංවතුරට බැස්සට පස්සේ අපසු තමන්ගේ නැගට ඵත් නැතියි. ඒත් අර්ණායක මිනිස්සු කෙගේ යන්නද. අනතුරු දායක ආරක්ෂිත ස්ථාන කරා යන්න කියල කලින් කිව්වට යන්න නැහැක් දෙන්නේ

නැවු උපත් ද ඉඳල තිටුපු තැත් දාලා ඒ මිනිස්සු යයිද? මලත් කාගෙන ඵතම ඉන්නේ ඒකනේ. ඒ මිනිස්සුන්ට තැත් නොයලා දෙන ඵක මහජන ජන්දෙන් පත් වුන රජයක වගකීමක්. රටේ පුර-වැඩියන්ගේ පීචිත වල වගකීමෙන් කොටසක් රජය සතුයි. මෙරුණට පස්සේ කියක් හර දෙන ඵක ලේඩි නමයි. ඒත් මිනිසුන්ගේ පීචිත පිටත් කරවන ඵක නමයි වටින්නේ. ඒ වගේම මේ විපත් දෙකේදී මෙරට වෙසෙන අපේ ඇත්තෝගේ ඒ සඳහා උපකාර කිරීමට ලැබෙන සහයෝගය නම් කියල වැඩක් නැහැ. මාරයි කියන්නේ මාරම මාරයි. අපේ බය යනකොට තව කල් යයි. ඒක නොදය. ඵතකොට කලබලෙන් ඉවර වෙලා තියෙවිනේ.

වුව මල්ලි

